

s közönsége részé-
ik, hogy a város
fürdőben a sava-
vi október 1-jétől
tamra, a folyó évi
első, esetleg pedig
második határidő-
órákor Bártfán a
egrtartandó nyilvá-
atni.
lékozők oly meg-
gy a bérleti felté-
atalnál megtekint-
megkezdéseig zárt
el ellátott ajánla-

september 4-én
leti közgyűlésből.
dy Alajos,
jegyző.

Ein- telle.

Publikum die höf-
den Einkauf für die
empfehle mein reich
Flanelle, Seiden-
saaren, Tischzeuge,
r und Garn Lein-
e. Ferner Regen-
in neuester Fagon,
plagende Artikel von
alität mit der Ver-
Bedienung.
Hochachtungsvoll
anz Böhm.

Vás.

eperjesi dalár-
hivatnak, misze-
sárnap d. e. 10
ben megtartandó
kedjenek. 153

s írományainak
jelentése s az
eges határozat.
ptember 12-én.

ny.

szakmagyarországi
1879 évi august
ülésében a társa-
elességünkben áll
értelmében e kö-
égi és illetve ful-
követéseiknek a
ott hat hó alatt

ugusthó 24-én.

gatóság.

auf.

Z

d aus

en nöthi-
und Leje-
oder aus
erfragen

verein.

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 "
Negyedévre	1 "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adandók. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatók el.

Eperjes, september 19-én.

Városunk képviselőtestületére legközelebb fontos teendők várnak.

Első sorban meg kell említenünk a csatornahálózat létesítésének kérdését.

Hogy a csatornahálózat kiépítése városunkra nézve mulhatatlan szükségesség, ez iránt a városi képviselő már rég tisztában volt. S épen ezért évről-évre, hol egyik, hol másik utcában létesített is egy-egy csatornavonal.

1876-ban a képviselő az árok-utca csatornazását kívánta foganatba venni. Szükségesnek ismertették azonban, hogy e munkát a város általános lejtmezése s az egész csatornahálózat tervének megállapítása megelőzze, hogy különben könnyen előfordulhat bajoknak és zavaroknak eleje vétessék.

A képviselői közgyűlés ennél fogva — mint tudva van — e munkálatok iránt szerződést is kötött egy erre vállalkozott mérnökkel. Ez utóbbi azonban a szerződéstől elállván s az azon évben hirdettet pályázatnak sem lévén eredménye, az ügy ez évben ismét föl lön elevenítve s a pályázat újból kihirdetve.

Időközben felmerült a mostani rőzsegát kérdése is, mely, amannál nem kevésbé fontos. Ismeretes ugyanis, hogy e gát sorsától függ jelenlegi vízvezetékünk sorsa is. Ha azt elsodorja az ár, mi itt a városban néhány kút vizére szorulunk, eltekintve attól, hogy malmaink is szünetelni kénytelenek. A mostani rőzsegát rendes körülmények között megfelelően ugyan rendeltetésének; azonban folytonos igazítást, kiadást igényel, míg másrészt nagyobb áramlatnak ellentállani aligha képes volna. Ehhez járul még azon körülmény is, hogy a partok, melyekre e rőzsegát támaszkodik, szintén erősen meg vannak gyengítve.

Egy állandó szilárd vizigát építése s a partok kellő megerősítése ennél fogva oly dolgok, melyeknek keresztülvitelét sokára elhalasztani nem lehet, a nélkül, hogy a város a jelzett esélyeknek kitétetnék.

Ez okból a város lejtmezésére vonatkozó hirdetményekben ezen utóbbi munka is fel lön véve s a vállalkozó közönség felhiva, miszerint erre nézve is adjon be ajánlatokat.

A hirdetménynek megfelelő eredménye volt, mivel a f. hó 15-ig mint az ajánlatok benyújtására kitűzött határidőig számos ajánlat érkezett be, melyek között van több igen kedvező s elfogadható is.

A tanácsnak az ajánlati eljárás eredményéről szóló jelentése a legközelebbi közgyűlésnek képezendő tárgyát, mely alkalommal a képviselő határozni fog az ajánlatok s a munka foganatba-vételének módozatai s nevezetesen azon körülmény iránt, hogy mikor lesz a célba vett munkálat tényleg megkezdendő s mily módon fog a költség fedeztetni.

A másik fontos tárgy, mely végleges elintézésre vár: a koldulás megszüntetése ügyében alkotandó szabályrendelet iránti határozat és fontos végre az erdőmesteri állomás betöltése.

Ez utóbbira vonatkozólag csak ezt kívánjuk megjegyezni, hogy mennyiben értesülésünk szerint nem csak magyar, de német erdészek is pályáztak, adjunk elsőbbséget

hazánkfiaiak, kik szakképzettségök mellett nyelvünket is birják s e tekintetben is képesek megfelelni a hivatal igényeinek.

Egyelőre ezek a legfontosabb tárgyak, melyek képviselőtünk figyelmét, megfontolását és elhatározását igénybe veszik s kétségtelen, hogy ez utóbbin mikénti nyilvánulásától függ az, hogy az ez irányban teendő lépések városunk történelmében haladást jelezzenek.

Városi közlemények.

Az alábbiakban közöljük Pletényi Endre ur, városi képviselői tagnak a koldulást megszüntető szabályrendelet tárgyában benyújtott módosítványát, mely legközelebb tárgyalás alá kerülend. E módosítvány így szól:

Rendszabály

a hálaló koldulásnak szab. kir. Eperjes városa területén leendő megszüntetése és a munkaképtelen ügyefogyottak közgondozása tárgyában.

I. A koldulás megszüntetése.

1. A hálaló koldulás f. é. 5540. sz. a. közgyűlési határozattal, a város egész területén, megszüntetendőnek nyilvánítván, ezen határozat foganatba lép jövő 1880-ik év január 1-én.

2. A koldulás beállítására „Tilos a koldulás” (Zébrác zakázano) feliratu táblákkal fog jeleztetni az utcák és térek szögletein.

3. Az ezen tilalom ellenére házankint koldulók, akár rendőrileg rajtakapva, akár a háztulajdonosok által bejelentetvén, ha idegenek, kiméletlenül eltoloncoltatnak; ha pedig helybeliek, a mennyiben munkaképesek volnának, ingyenes közmunkára szoritandók, ha pedig keresetképtelenek és a közgondozás igénybe vétele helyett, vagy annak tényleges élvezetében koldulással alkalmatlankodnak, elzárattal fognak fenytetni.

4. Ezen díj nélkül teljesítendő egy napi közmunka és illetőleg elzárattal, ismételt esetekben szigorral fog fokoztatni, hogy a koldulási zaklatásoknak eleje vétessék.

II. A keresetképtelen szegények közgondozásának fedezete és azok felvétele.

5. A koldulás megszüntetvén a helybeli születésű, vagy itt több évi adózás folytán illetékességet nyert keresetképtelen szegények megfelelő közgondozás alá vétetnek.

6. Ezen közgondozásra forritandó szükséglet a városi évi költségvetéssel fogván megállapítani, ennek fedezési forrását az egyszerű államadó után, szükséghez képest, kivetendő százalékos községi pótlék képezendő, kiegészítést találva egyrészt a szegény-alapot megillető hatósági bírságokban; másrészt pedig, jelesül a városi polgári ápolásban, a temetői katolikus és a fehértői protestáns szegények házaiban elhelyezettek szempontjából, — mennyiben az aránylagos közgondozást igénylenék, — ezen jótékony intézetek évi jövedelmeinek a szükségleti összeghez vetendő és a bennök elhelyezettek számához arányított kimutatásában.

7. A keresetképtelen szegények közgondozására fordítandó községi pótlék, mint az eddigi koldulási tehernek mérsékelt váltása, a tényleges szolgálatban lévő katonai egyéneken kívül, ki fog terjesztetni a város összes lakóira, ideértve az állami és törvényhatósági tisztviselőket, a polgári s katonai nyugdíjasokat, s mindazon adózókat is, kik egyébként a községi pótlék mentességére jogosultak.

8. Ezen pótlék megállapított évi összegéhez a belvárosban lakó adózók kétszeres, a többi pedig egyszeres százalékarányban járulnak.

9. Ezen pótlék kivételére nézve a városi költségvetés tárgyalása alkalmával, tekintettel a 6-ik és 7-ik pontra, különvált előterjesztést tesz a tanács.

10. A közgondozás alá veendő névjegyzékét a kapitányi hivatal kellő időben elkészíti, — s akkor munkaképtelenségét a városi orvosok egyike által constatáltván, a városi tanácsnak betér-

jeszti; ez utóbbi pedig — a lelkészeknek minden egyes iránt adandó véleménye mellett — végleg megszabja a gondozás alá veendő számát és mint a fenti intézetekben elhelyezettek egy a künn lakók aránylagos napi jutalékát; s ezen összevétel képezendő a 9-ik pontban jelzett előterjesztés szükségleti adatait.

11. Folyton nyilvántartandó lévén egy a gondozás alatt lévők névjegyzéke mint a reájok fordított összegek kimutatása, az a kapitányi hivatal által a városi tanácsnak minden évnegyed végével betérjesztendő léssen.

A gondozottak közt előforduló haláleseteket pedig köteles leendő a városi halottkém esetről esetre késedelem nélkül bejelenteni, a jutalék azonnali beállítására tekintetéből.

12. Minden év végével külön leszámolás történik egy a gondozottak száma, mint a reájok fordított összegek felől.

III. A gondozás minősége és annak módozatai.

13. Közgondozás szempontjából külön megfigyelés alá veendő a nevezett jótékony intézetekben elhelyezett és a künn lakó keresetképtelen szegények. Amazok aránylagos segélyezésére szolgáland az alább megszabott napi jutalék minimuma, ezek pedig családi viszonyaik szerint fokozatos jutalékban részesülnek, s teljes elhagyottságukban a gondozás maximumát nyerik.

14. A gondozandó szegények napi jutaléka — krajcárnál kevesebb, és — krajcárnál több nem lehet.

15. A nevezett intézetek szegényei csak annyiban és addig segélyeztetnek, a mennyiben és míg az intézet jövedelme ellátásuk fedezésére nem elegendő. — valamely intézet jövedelmeinek nélküli többlete azonban a többiek fedezeti szükségletéhez nem számítható.

16. Ha a számba vett szegények valamelyike orvosi ápolást igényel, napi jutalékán felül a városi orvosok által teljesítendő kezelés mellett, ingyen orvosszerekben is részesül.

17. A gondozás alá vett künnlakó szegények név- és sorszámával jelzett igazolási könyvecskét kapnak, melybe az illetőnek kifizetett jutalék-részelek bejegyztetnek; az intézeti szegények napi jutalékait az abban részesülők névjegyzéke mellett felvételi elismervénnyel az intézet kezelője veszi fel.

18. Mindkét rendbeli jutalékok kifizetése minden héten egyszer — szombaton, — vagy ha ünnep volna, megelőző napon a kapitányi hivatal helyiségében s ennek ellenőrzése mellett a pénztári ellenőr által történik.

19. Az elhalálozott gondozottak könyvecskéje megsemmisítettik s illetőleg a halálozási nap a névjegyzékbe foglalva betérjesztetik.

20. Mindezeket foganatba venni és illetőleg foganatba vétetni a városi tanács feladata léssen.

Fővárosi levél.

(Elevenség. — Erzsébet-park. — Idyll. — Corso. — Petőfi-társaság. — E. Kovács Gyula. — A világ ura. — Uj színházak).

Az előkelő világ, melyet Solkhub gróf, az orosz író oly híven rajzolt, visszaérkezett a fürdőhelyekről, nyárilakokból s eleveníti most a főváros boulevardjait. A mulató-helyek és színházak telvék. Mulatni akar mindenki, hogy fedje gondjait és mindent. Hisz csak egyszer élünk! Az Erzsébet-parkon concert van; fej tej mellett állja körül a zenekari emelvényt, egész rajokban végtelenül hullámszik fel s alá a tömeg, míg mások a kioszk verandáján tesznek eleget gyomruk követelményeinek. Akár a Champs Elysées! Így megy az késő estig, míg a zene darabjait előadja és a nép a színházakba vagy orpheumba siet, hol éjfélig időzik. Budapest világvárossá lesz! — legalább e tekintetben. A nap eltűnik a láthatárból, a park virággyái halványan látszanak a lámpafényben, a fák némán bámulnak a vak sötétbe; legszebb kép a fővárosi csendélet közepette. A szerelmesek föl is keresik e helyet; itt egy pár, terveket főzve, megy fel s alá, ott egy padon egy ifju sóhajt, mellette — ő; és ő dalolgat, azt sem tudva mit.

Kis méhecske repesett a lány körül, —
Az megfogja s neki nagyon megőrül,
Simogatta, círogatta s a kaján
Úgy megszurta, hogy beléhalt a leány.

Azután sóhajtott egyet!... Milyen sentimentális!...

A park után jó a corso; este itt sétál a haute volée; szebbnél szebb hölgyek, szende kis leányok. Akár Nápoly corsoja! Az Eötvös-szobor az egyik határ, a másik egy lánca a görög templom előtt....

Vasárnap tartotta meg a Potófi társulat első nyilvános felolvasó ülését a szünidők után. Szana Tamás olvasta föl Péchy Imre dolgozatát „Potófi Dunavécse”. Ez is egy kis adat a nagy dalnok életéhez. Egész könyvtárt képez maga ama könyvek tömege, melyeket a Potófi-monda-kör kiegészítésére irtak. Sűrű fátyol fedi végét, melyet szelöztetni nem tudunk. Élte szent mythos, melyhez ihlettel közeledünk. Ilyen a Shakespeare-Bacon ügy, mely Angliát, sőt az egész irodalmi világot megrázkódtatá. Shakespeare nem volt, a költő, hanem Bacon, a bölcsész, az államférfi. Ezek oly hypothesisok, melyeket föl nem takar a századok sora, — a végtelen sem!... E. Kovács Gyula, ki tagja a társulatnak, olvasta fel vagy inkább, szavalta el Ábrányi „Serenade” című kis költeményét nagyon szépen. A napokban Szilgietzi „A világ nra” drámája adatott. Constantinust „a világ urát” és mártyr apát meghatóan adta Kovács; neki való szerep. Fiát, Crispust Nagy Imre és Faustát Jászay Mari játszta. Az egész ensemble dicséretre méltó volt; kivált Bercsényi, mint Crispus, egy lovag barátja.

Uj színházaink is vannak... E napokban kettő nyílt meg egyszerre, de mind a kettő — német. Nem bírnak kitűnőségekkel, csupa „ismeretlen kapacitás”. Megjegyzendő, hogy az egyiknek igazgatója Láng, a népszínháznak eddigéig szerződött tagja volt. Ő valóban derék és jó színész. Láttam egyszer, mint Rislert „Fromont jeune et Rislert aîné”-ben, midőn vendégként szerepelt a nemzeti színpadon. Most így próbál szerencsét; ha nem magyar, — hát német! *Ruman Ernő.*

Az utolsó lövés.

A t.-bisztrai vadkanvadászat ügyében vettük még a következő sorokat, melyeknek közlésével az ez iránt kifejlődött polémia e lap szerkeztői részében berekesztjük.

Tisztelt szerkesztő ur! Mindenekelőtt bocsánatot kérek, hogy becses lapjának Sport rovatában máris hosszasan megvitattam t.-bisztrai híres vadászvadászat tárgyában még pár percre kérem ki türelmét, ígérve egyúttal, hogy lehetőleg röviden tisztán csak a fő dolgokra szoritkozom, melyek célja leend pontról pontra megcáfolni azon állításokat, melyek Vernóczy ur utóbbi cikkében ez esemény felől elősoroltattak.

Cikkirő ugyanis azzal kezdi, hogy ő egész érdektelenül írhat a dolog felől, mert nem ő lötte a vaddisznót! — de jelen volt a vadászon s csak úgy aláírta a Liszka Ottónak irt levelet mint többi társai; tehát csak úgy volt érdekelve mint a többiek, kik azt aláírták s kik közül egy sem tulajdoníthatja magának a vad elejtését, a mint ez a következőkből világosan ki is fog derülni. — A második pontban az mondatik, hogy nincs kopó az egész vidéken, mely vaddisznót hajtana, csakis a Vernóczy uré, ez dicséretnek elég szép, főleg ha maga mondja az ember; de vajon áll-e? ez már más kérdés. Tudtommal lakik a szomszédban még egy uri ember, kinek kutyái előtt karácsony óta ép mult héten lövetett a kilencedik vaddisznó, erről azonban Vernóczy urnak nem volt tudomása, mivel az illető nem szokott az effélékkel dicsekedni. — A harmadik pontban minden bizonyíték teljes mellőzésével egyszerűen kimondatik, hogy mivel Liszka rögtön nem tudta megmutatni lövését az elejtett vadkanon, a vad elejtése a vadásztársulat által, a mi szintén nem helyes kitétel, mert az csakis kis vadásztársaságnak nevezhető — Noszticius urnak ítéltetett oda az érdektelen vadásztársak által. — Az én nézetem szerint azonban a ki valamit állít, azt hitelenekkel szemben bizonyítani is tartozik, mert az még nem szentírás, pedig csak azt tartozunk vakon elhinni. Én, mint a kit a dolog közelebbről érdekelt, időt vettem magamnak, a szükséges adatokat megszerezni, s mint biztosat és szükség esetén tanukkal bizonyítható körülményt fölhozhatom, hogy a kérdéses vadkanon, miután bőre levétetett, csakis két lövés volt látható még pedig mindkettő golyólövés, melyek egyike az agyvelőből, másika pedig a hátsó bordák közül vétetett ki. A két golyó, mely corpus delicti gyanánt meg is van, egy 14-es és egy 16-os golyó, a mi súlyuk és észrevehető különbségük által könnyen bizonyítható. Hogy melyik volt e kettő közül Liszka ur golyója, az kétséget nem szenved, mivel neki csakis egy fegyvere van s tény, hogy azzal vadászott, és ez 16-ms kaliberű. Ez volt azon golyó, mely az agyvelőből vétetett ki, a másik pedig Noszticius golyója volt. Hogy Liszka-nak kellett az első lövést ejtenie a kanon, azt abból lehet tudni, hogy agyvelőjébe talált vad, legyen bár elefánt is, nem megy 50—60 lépést a lövés helyétől, mint ezt állítolag a kan tette a N. ur lövése után, de helyben ott maradt. Világos tehát, hogy N. ur csakis a L. lövése után találhatta

a vadkant oldalán golyójával s nem előtte, a mint az állítottat — a mi már abból is tudható, hogy N. ur a L. ur lövése után, mikor már a vad fekiült, még két lövést tett egész közelről reá és nem tételezhető fel, hogy akkor legalább egy lövése nem talált volna. Mint bizonyítékot felhozhatom azt is, hogy a vad N. ur első lövése után meglehetősen gyorsan szökött hegynek fel, a mit egy halálisan megsebzett vad soha sem bír megenni.

Hogy L. Ottó mint általam s a sárosmegyei vadászurak által ösmert veterán s jó vadász dögölt vaddisznóra nem szokott löni, — azt elhiheti nekem a tisztelt cikkirő, s hogy Liszka több vaddisznót lött már életében mint tisztelt vetélytársa, Noszt. Á. ur talán festve is látott az iskolai könyvekben, arról is lehetne tanubizonyosságot tenni.

Kiket ért a tisztelt cikkirő az összes érdektelen szomszédok alatt, kik egyhangulag elhatározták, hogy az elejtett vadkan Balázs ur tulajdonát képezze, azt tudni nem lehet, mivel nem nevezi őket, de sejteni lehet, hogy azok nem voltak mások mint magok az érdektelen vadásztársak, kik ama vadászon részt vettek talán még egy közbirtokos ur hozzájárulával.

A beadott számlára vonatkozó észrevételek is teljesen nélkülöznek minden logikai alapot és következetességet, mert azt csakugyan nem értheti meg senki, miként helyezheti kedvezőtlen színbe ezen számla L. Ottót s nem azokat, kiknek gyárából kikerült? Arról pedig, hogy L. Ottó ehhez hasonlót már produkált volna, mi itt a kik vele gyakrabban jövünk össze mint V. ur, még eddig nem hallottunk semmit, s tehát el kell fogadnunk egyhangulag, hogy ez unicum a maga nemében. — Hogy végre a 29 frt és pár krajcárnyi összeget, melyet hadisarc képen L. Ottón meg akartak venni, a lehető legjótékonyabb célra, talán egy önképzőkör megalakítására vélték fordítani a t. urak, arról ezentul meg vagyok győződve, de erre csak azzal felelhetek hogy „késő eső után köpönyeg.”

Egy másik szomszéd.

Ezzel összefüggőleg közöljük Benczúr Emil urnak következő nyilatkozatát:

1. Nagyot téved Wernóczy ur, ha azt hiszi, hogy a „Sportsandal” című „Egy szomszéd” aláírta cikik én tölem ered. Nekem sem időm, sem kedvem azon nemes sport kalandjaiba bocsátkoznom!

2. Hogy a bisztrai cserjékben a vadászat „közös” lenne, ilyféle egység felől nekem, mint egyik közbirtokosnak, tudomásom niúcsen.

3. Hogy azon terület, melyen a vad felvétetett, hajtattott és elejtetett, az én kétségtelen tulajdonom s hogy

4. az egész vadászat az én megkeresésem, sőt tudtomon kívül rendeztetett.

Ezekből következtést vonhatni, mi helyesek W. urnak állításai és mi joga volt Balázs urnak ott vadászatot rendezni és a zsákmányt magának tulajdonítani? *Benczúr Emil.*

Zene.

Veisz József 14 éves zongoraművésznök hangversenye mely nem mint általunk közölve volt e hó 27-én, de 28-án vasárnap fog itt a városi nagy teremben adni, több tekintetben olyat nyújt a művészet iránt érdeklélő eperjesi közönségnek, a minek élvezésére nyilvános előadásban tudunkkal eddig alkalmam nem volt, s azt tulajdonképen nagyobb része nem is igen kereste, mert az a mi itt néha mint tiszta műzene mutatottat be, ha az volt is mint szerzemény, ritkán találván megfelelő előadásra, rendszeren nem tette rá a várt benyomást.

Pedig a művészet különösen akkor hat emelölég egész szellemi valónkra ha tudjuk és érezzük, hogy velünk együtt sokan részesülnek hasonló élvezetben „quand l'emotion de chacun est multipliée par celle de tous et que toute l'assemblée bat d'un seul coeur” mint ezt egy szellemes francia aestheticus találóan kifejezésre juttatja.

Schuman Róbert A-moll concertje, Volkman Róbert concertje C-mollban, vagy egy Fuga Bach Sebestyéntől, az ellenpontozat pozsonyi származásu nagy mesterétől, itt hangversenyben még nem hallott remek előadására csak is egyes hívatottak vállalkozhatnak.

A hangverseny-közönség ily hívatottat fog találni a fiatal zongora művésznök kinek játéka és felfogása már tavaly feltűnést okozott Budapesten.

Veisz József a Budapesti zeneakadémián Erkel Ferencz, Liszt Ferencz és Volkman Róbert tanítványa volt s ez évben végezte ott a 4-ik évi utolsó tanfolyamot.

Meg vagyunk győződve, hogy a helybeli társaság, mely idegenek előadásai iránt rendszeren nagy részvétet tanusit, nem fogja azt megtagadni e megyei származásu s jó magyarérmű hazánkfától sem. *Pater Janus.*

Külömfélék.

Hymen. A még csak rövid idő óta körünkben időző szép és szeretetreméltó szentandrási és grizsányi Horváth Laura kisasszonyt e napokban honvéd tisztikarunk egyik fiatal tagja és kedvelt barátunk, széplaki Botka Gyula, hadnagy, zászló-

alj-segédtsit ur magának eljegyezte. Őszinte szerencsekívánatainkat fűzzük e boldog frigyhez!

Pártfogósági közgyűlés. F. hó 17-én 3 órakor tartottat a collegium nagy termében az évmegnyitó pártfogósági közgyűlés, mely különben rendszeren az isk. év tényleges megnyitására szokott megtartatni, de ez évben az elnökség távolléte miatt e hó 17-ig elhalasztottat. Legérdekesebb tárgyai voltak: az elnök jelentése a Budapesti tar ott ev. egyet. gyűlés lefolyásáról. Az egyetem gyűlés a jogakademia ez évi segélyzését 500 frtban alapította meg. Azután bemutattattak az unjonnan választott tanárok a kik közül azok, a kik tanári pályán még eddig nem működtek, nevezetesen dr. Sebestyén Jenő és dr. Sélley Sándor jogtanárok és Fabriczy János, Gamauf Gy. tanítóképző intézetbeli tanárok letették az elnök kezeibe a hivatali esküt s a gyűlés által szívélyesen üdvözöltettek. — Azután elintéztettek a folyó ügyek, nevezetesen megválasztottat az állandó választmány, a számvevő bizottság, a pénzügyi bizottság ugyanazon tagokkal mint a mult évben. Tárgyalattott a számvevő bizottság jegyzőkönyve az 1877/8 évi számadások megvizsgálásáról, megint bemutattattak a megvizsgálás végett a számvizsgáló bizottsághoz áttétettek a lefolyt 1878/9 évről ügylő különféle számadások. — Végül több kisebb ügy elintézése után a gyűlés eloszlott.

Nyilvános számadás. A f. évi augustushó 5, 6 és 7-én megtartott egyházközségi gyűlés alkalmával rendezett közébd s hangverseny alkalmávali bevételek és kiadások.

I. Bevételek. 1) Ebéd jegyekért 246 frt. 2) Hangverseny jövedelme 214 frt 70 kr. 3) A vendégek elszállásolásának megváltásáért 19 frt. 4) Felülfizetések 12 ft 50 kr. Összesen 492 ft 20 kr.

II. Kiadás. 1) Terem díszítése, vendégek fogadtatása, nyomtatványok és szolgákra fordított kiadás összesen 150 ft 64 kr. 2) Közébdért fizetett összeg 226 ft 19 kr. 3) Vendégek elszállásolásáért 25 fr. 30 kr. 4) Zencéért 25 ft. Összesen 427 ft. 4 kr. — Összehasonlítás. Bevételek 492 ft 20 kr. Kiadás 427 ft 4 kr. Maradt tiszta jövedelem 65 ft 16 kr, mely összeg a helybeli jogakademia alapja gyarapítására fordittatik.

Felülfizettek: Szentandrassy Lajos ur 10 ft, Czirbusz István ur 60 kr, Szehtlo János ur 40 kr, Novák Mihály ur 40 kr, Pólya Béla ur 40 kr, Somogyi Gyula ur 60 kr és Bougé ur 10 kr. Összesen 12 ft 50 kr.

Egyúttal az eperjesi magyar-német áhegyház előjárósága a legkedvesebb kötelességének tartja mindazoknak, a kik a hangverseny létrehozását előmozdították, különösen azon igen tisztelt hölgyeknek és uraknak a kik a templomi díszeknek a legnagyobb készséggel közreműködni szívesek voltak addig is, míg a f. é. augustushó 24. megtartott presbyterialis ülés határozata értelmében a megérdemlett köszönet jegyzőkönyvi kivonatilag kézbesített fog, a legnagyobb köszönetet kijelenteni.

Kötelességének tartja továbbá az előjáróságot Eperjes város azon tisztelt polgárainak, a kik az idegen vendégeket elszállásolni s ellátni szívesek voltak, nem különben a teljesített felülfizetésekért, az egyház nevében, hálás köszönetet nyilvánítani.

Vége az egyházközségi gyűlés ünnepélye alkalmára megválasztott rendező bizottságnak, minden tekintetben közmegelegedést kiérdemelt működéséért, a máris jegyzőkönyvileg kifejezett elismerő köszönetnyilvánításunkat e helyütt is ismételtjük. — Az eperjesi magyar-német áhegyház előjárósága.

Hibaigazítás. Mult számunknak a helybeli jogakademiáról szóló közleményeibe két hiba csúszott be, melyeket ezennel helyesbítettünk.

E helyett: Dr. Berzeviczy Albert által előadatik: a jog- és államtudományok encyklopediája, az első félévben heti 5 órában, olvasandó: heti 2 órában; továbbá: az 1. szám alatt közölt államvizsgálati bizottság (a bírói és ügyvédi karból) nem az államtudományi, de a jogtudományi szakhoz választott meg, és fordítva: a 2. szám alatti az államtudományi szakhoz.

Beküldetett.

Válasz az „Eperjesi lapok” mult számában megjelent „Mit csinálnak az urak Szvidniken?” című cikkre.

Ha már Zboró kis község, illetőleg „mezőváros” bírója oly kegyes volt engem, mint a szvidniki szolgabírói hivatal ez időszerinti vezetőjét, egy a zborói helyettes bíróhoz intézett, de tévedésből Toszt uramra címzett tót rendeletnek pelengérré állítása által hazafiságra és drága magyar nyelvünknek tiszteletben tartására oktatni, ugy a legmélyebb alázattal esedezem Toszt ur előtt, méltóztatnék neki alábbi igazolástomat, minden további perirat megeresztése nélkül tudomásul venni.

A mint fentebb említém, a kérdéses idézés a zborói helyettes bírónak szólt, ha tehát Toszt uram oly higgadt gondolkodásu egyéniség volna, mint a minő nem, akor bizonyára kisüti, hogy az egész dolog annyival is inkább tévedésből eredt, mert a bíró úr hivatalnokodásom ideje alatt tölem ötvennél több rendeletet és — sajnos — majd négy-szer annyi sürgetést olvashatott, melyek mind magyar nyelven voltak írva.

Hogy a zborói helyettes bíró általam tót nyelven irt rendelettel idéztetett a szolgabíróság

Öszinte szeg-
frigyhez!

17-én 3 óra-
mében az év-
nyel különben
vításakor szol-
nokság távol-
Legérdekesebb
Budapestén
Az egyete-
gélyzését 500
utattattak az
ül azok, a kik
dtek, nevezé-
Sélley Sándor
f Gy. tanító-
elnök kezeibe
lyesen üdvö-
folyó ügyek,
ndó választ-
gyi bizottság
en. Tárgyal-
ve az 1877/s
gint bemutat-
vizsgáló bi-
évrol szóló
b kisebb ügy

ugustushó 5,
gyülés alkalm-
eny alkalmá-

t 246 frt. 2)
3) A ven-
rt 19 frt. 4)
492 ft 20 kr.
se, vendégek
kra fordított
zedéért fize-
k elszálláso-
ft. Összesen
vétel 492 ft.
szta jövede-
béli jogaká-

os ur 10 ft,
os ur 40 kr,
a ur 40 kr,
10 kr. Ösz-

net áhegyház
gének tartja
létrehozását
tisztelet hól-
diszéneknél
lni szivesek
dó 24. meg-
értelmében a
kivonatilag
önetet kije-

z előjáróság
k, a kik az
átni szivesek
lfizetésekért,
nyilvánítani.
innepélye al-
ságnak, min-
demlelt mü-
fejezett elis-
ütt is ismét
t áhegyház

a helybéli
ét hiba csü-
k.

leg „mező-
tut a szvid-
vezetőjét,
de tévedés-
temnek pel-
ága magyar
ktatni, ugy
szt ur előtt,
minden to-
máslul venni.
és idezés a
Toszt uram
olna, mint a
gy az egész
rdt, mert a
ölem ötven-
majd négy-
k mind ma-

általam tót
zolgabíróság

szék helyére, azt nagyon természetesnek találom, miután az illető anyanyelvén írni és olvasni jól tud, míg ellenben magyarul egy betűt sem ért; — ha az ily esekélyéseken felakadnánk, akkor majd minden szolgabíró és alispánt, de még a kormányt is hazafiatlansággal kellene vádolnunk, a miért oly merészek a nemzetiségi egyenjóság tárgyában alkotott 1868. évi XLIV. t. cz. 6. §-ának értelmében, a mely szóról szóra így hangzik: „A törvényhatósági tisztviselők saját törvényhatóságaik területén a községekkel, gyülekezetekkel, egyesületekkel, intézetekkel és magánosokkal való hivatalos érintkezéseikben a lehetőségig ezek nyelvét használják“ a nép anyanyelvén irt rendeleteket és hirdetményeket kibocsátani. — Különböző hazafiságom megbírálatát Toszt úrnál hivatottabb egyénekre bízom.

De vajon mi ok vezérelte Toszt Károly bíró urat arra, hogy a szolgabírói hivatal tekintélyét aláásní igyekezzék? Talán csak nem azon körülmény, hogy én egyes emberek paszkodásának vak, eszköze lenni nem akarok, vagy mi? No de hagyjuk ezt és ne csináljunk az ily nagy horderejű hivatalos ügyből magánügyet.

Még sokat, nagyon sokat írhatnék, de jobban ismerem hatáskörömet, semhogy állásommal összeférhetőnek tartanám azt, hogy egy hatóságom alatt álló községi előjáróval további polemiába bocsátkozzam.

Sutor non ultra crepitum!
Kelt Szvidnikén, 1879. évi szeptember 16-án.

Úsz Antal,
tb. szbirói segéd id. hivatalvezető.

Eperies, den 19. September.

Es ist im Gehege ausgesprochen, daß jede Gemeinde für ihre eigenen Armen zu sorgen hat. Das Prinzip steht und stand also fest; die Ausführung, die praktische Anwendung desselben ließ aber und läßt auch heute noch viel zu wünschen übrig.

Bei uns gibt es concessionierte Bettler, d. h. solche die hier zuständig und daher der Sorge der Gemeinde anbefohlen sind. Es ist denselben gestattet von Haus zu Haus zu gehen und die Wohlthätigkeit der Stadtbewohner persönlich und unmittelbar in Anspruch zu nehmen. Nebstbei genießen die concessionierten Bettler zum großen Theile freie Unterkunft in den öffentlichen städtischen und concessionalen Armenhäusern.

Die Anwendung des oberwähnten geüßlich ausgesprochenen Prinzipes geschieht denn bis nun in dieser Weise; die Bettler flattern wöchentlich einmal ihre regelmäßigen Besuche ab, oft wird man auch mit unregelmäßigen Besuchen heimgefuht und kommt es auch jetzt nicht selten vor, daß der Wohlthätigkeitsfönn der Einwohner auf den öffentlichen Gassen und Straßen auf die Probe gefest wird.

Gegen dieses System erhoben sich allmählig Klagen, welche immer lauter und häufiger wurden. Nicht etwa, als hätte sich der Wohlthätigkeitsfönn der Einwohnerschaft vermindert, aber weil die Besuche der Bettlerschaft oft mit Dekupationen und sonstigen unliebamen Umständen verbunden waren, welche das herrschende System in dem ungünstigsten Lichte erscheinen ließen.

Es wurden daher auch im Schooße der Stadtrepräsentanz Stimmen laut, welche auf eine Abänderung des Bettlerwesens, auf eine radikale Abhilfe hingenzielten.

In Folge dessen wurde denn auch eine Commission eingesezt, welcher die Aufgabe zu Theil wurde einen Statutenentwurf auszuarbeiten und vorzulegen, mittelst dessen Bestimmungen die dem gegenwärtigen Bettlerwesen anhaftenden Uebel gründlich behoben werden könnten.

Der von dieser Commission ausgearbeitete Entwurf wurde von der Magistrat einer Revision unterzogen und ging von dem Gesichtspunkte aus, das Bettlerwesen zu regeln.

Im Sinne dieses Statutes sollte es den Einwohnern freistehen, sich von den Besuchen der concessionierten Bettler und den damit verbundenen Kalamitäten durch Erlaß eines den Verhältnissen entsprechenden Lösegeldes zu befreien. Diejenigen, die sich dieses Vortheiles nicht bedient hätten, würden von den Bettlern nach wie vor besucht worden sein.

Die Repräsentanz hielt es aber für zweckmäßig, einen weiteren Schritt zu thun und faßte demgemäß den Beschluß, das Bettlerwesen nicht bloß zu regeln, sondern dasselbe einfach aufzuheben.

Um diesen Beschluß zu Geltung gelangen zu lassen, stand nur ein Mittel zu Gebote, welches ergriffen werden mußte, und zwar die Erhaltung der gänzlich Mittellosen und Erwerbsunfähigen auf Kosten der Kommune.

Da nun die Angelegenheit dieses Stadium erreicht hatte, so konnte es nicht mehr der Wohlthätigkeit Einzelner anheimgestellt bleiben, zur Unterstützung der Bettler nach Belieben beizutragen, sondern es erübrigte nur mehr auszusprechen, jeder Steuerzahlende müsse beistuern um dem erwähnten, geüßlich zum Ausdruck gebrachten Prinzipie: jede Gemeinde habe für die Erhaltung ihrer Armen zu sorgen, volle Geltung zu verschaffen.

Dies kann nun bloß auf eine Weise durchgeführt werden, und zwar durch einen zu diesem Zwecke zu bemessenden Communalzuschlag, welcher nach den direkten Staatssteuern nach Bedarf einzubeheben sein wird.

Die Repräsentanz machte sich zwar kein Wohl daraus, daß die Communalsteuer kein befonders popu-

lärer Gegenstand sei; ein anderes Mittel, welches zur Erreichung des Zweckes geeignet wäre gibt es jedoch nicht und es steht zu erwarten, daß die Einwohnerschaft sich mit dem ihr auferlegten neuen Opfer allmählig ausöhnen dürfte, sobald sich dieselbe vergewißert haben wird, daß die hierdurch erzielten Vortheile, beziehungsweise das ganzliche Aufhören des Bettlerwesens und der mit diesem verbundenen Unannehmlichkeiten, das Opfer aufwiegen.

Der Entwurf, welcher sich auf ein in diesem Sinne zu schaffendes Statut bezieht, sollte bei Gelegenheit der leztthin abgehaltenen Generalversammlung der Stadtrepräsentanz verhandelt und dem diesbezüglich zu fassenden Beschlusse zu Grunde liegen.

Da aber seitens des Repräsentanten Pletényi ein modificirter Entwurf vorgelegt wurde, so wird die Angelegenheit erst nächstens zum Abschlusse gelangen.

In einer der früheren Nummern haben wir den Magistratsentwurf mitgetheilt; in Anbetracht des allgemeinen Interesses, welches sich diesem Gegenstande infolge der Wichtigkeit desselben zugewendet hat, finden wir uns veranlaßt auch die Modification mitzutheilen. Unsere g. Leser finden dieselbe an anderer Stelle veröffentlicht.

Ob nun ein oder der andere Entwurf zum Beschlusse erhoben wird, so viel steht fest, daß hiemit ein Schritt zur Vermehrung des Communalzuschlages zu verzeichnen ist, ein Schritt, welcher aber in anderer Beziehung zugleich auch als Fortschritt anzusehen ist.

Tagesneuigkeiten.

Jagdberechtigte im Sároszer Komitate. Von Seite des Sároszer Komitats-Vizegespanamtes wurden seit Beginn des laufenden Jahres im Sinne des XXI. G.-A. 1875 92 Jagd-Berechtigungsarten verausgabt. Auf Eperies entfallen hievon 15 Stück.

Wir bemerken bei dieser Gelegenheit, daß die Behörden von Seite des kön. Finanzministeriums neuerdings angewiesen wurden, die Einhaltung der Bestimmungen des erwähnten Gesetzes strengstens zu überwachen. Desgleichen erhielten sämtliche Finanzwachen die Weisung, sich mit der Liste der Jagdberechtigten vertraut zu machen und alle Diejenigen, welche auf der Jagd betreten werden, ohne den Jagdschein vorweisen zu können, sofort anzuzeigen.

Zu dieser Verordnung hat der Umstand Anlaß gegeben, daß in lezterer Zeit öfters Uebertretungsfälle vorgekommen sind.

Schwamengefang. In der vorigen Nummer brachten wir die Notiz, daß die lezte Generalversammlung des ehemaligen Cuperieser Gesangsvereines auf den 14. d. M. anberaumt worden ist.

Diese Schlussversammlung fand nun vorigen Sonntag statt. Bei dieser Gelegenheit wurde der Bericht der, behufs Uebernahme des noch vorhandenen Vereinsvermögens, entsendeten Kommission vorgelesen.

Uebernommen wurde eine große Anzahl Musikwerke, worunter sich sehr wertvolle Gesangs-Piecen und Partituren befinden, ferner Möbel- und Einrichtungstücke und ein über 191 fl. einige Kreuzer lautendes Spartaßabüchel.

Sämmtliche Gegenstände wurden dem Széchenyi-för als rechtmäßigem Nachfolger des Vereines zur Benützung mit der Bemertung übergeben, daß dieselben falls der leztgenannte Verein sich auflösen sollte, im städtischen Archive zu deponiren sein werden, um einem eventuell neu entstehenden ähnlichem Vereine übergeben werden zu können. Das Inventar wurde demzufolge in zwei gleichen Exemplaren ausgefertigt, wovon das eine dem Stadtmagistrate zur Aufbewahrung das andere hingegen dem Széchenyi-för übergeben wurde.

Die oberwähnte Summe wird dazu verwendet werden, um noch allfällige kleine Forderungen, falls sich dieselben als begründet erweisen sollten, zu decken. Der Rest wird kapitalisirt und werden dessen Zinsen von Zeit zu Zeit zur Anschaffung von Tonstücken dienen, wodurch dem ursprünglichem Zwecke dieser Summe am besten entsprochen werden wird.

Schließlich wurde Herrn Mikoliz für die sorgfältige und gewissenhafte Aufbewahrung des übernommenen Inventars, und Herrn v. Dessenoffy für den gelegentlich der Uebernahme und Zusammenstellung des neuen Inventariums bethätigten Eifer der protokol-larische Dank ausgesprochen.

Ein fürchterliches Los. Ein Hirt aus Pétervágás wurde leztthin von dem fürchterlichen Los ereilt, daß er mit einem wüthenden Hund in Berührung kam, infolge dessen die Symptome der Wasserscheu auch an ihm zu Tage traten.

Der Bedauernswerthe, sonst ein hübscher, kraftvoller Burche, wurde in das hiesige städtische Krankenhaus transportirt, wo er einige Tage hindurch ärztlicher Pflege genoß. Der Patient wurde vom Krampfe überfallen, sobald ihm Wasser zu Gesichte kam.

Die hiesigen medizinischen Kreise interessirten sich für den, glücklicherweise seltenen Fall; doch blieben alle Bemühungen der Aerzte fruchtlos und erlag der Patient dem furchtbaren Leiden schon nach wenigen Tagen.

Das neue Bankhaus ist seiner Vollendung nahe. Ein geräumiger Sitzungssaal und comfortable, schöne Geschäftsräumlichkeiten harren da des Bankvereines, welcher das eigene Haus wahrscheinlich zu Ende des künftigen Monats beziehen dürfte.

Fünf Jahrtausende. Unsere ihr. Mitbürger feierten am 18 d. M. den ersten Tag des Jahres 5640 seit Schöpfung der Welt.

An der Errichtung der im Uhlyisko herzurichtenden Honvéd-Schießstätte wird fleißig gearbeitet. Die Arbeiten bestehen selbstverständlich zum großen Theile aus Erdarbeiten, welche unter der Leitung eines Fach-Offizieres von der Mannschaft durchgeführt werden. Die Hauptarbeiten sind indessen bereits schon beendigt.

Fruchtpreise vom 19. September 1879.

Waren	per 100 Kilogr.	fl.	8.25	8.50
Woggen	100	..	10.50	11.50
Weizen	100	..	6.75	7.25
Gerste	100	..	4.25	5.—
Hafers	100	..	7.—	7.25
Erbsen	100	..	9.—	10.50
Linien	100	..	10.—	12.—
Bohnen	100	..	—	—
Erbsen	100	..	3.50	4.—

Die in **Wien** am 13. September gehobene Zahlen:
63, 39, 64, 21, 85.

Die nächste Ziehung ist am 27. September 1879.

Die in **Brünn** am 17. September gehobenen Zahlen:
36, 45, 75, 46, 88.

Die nächste Ziehung ist am 1. Oktober 1879.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

2819. ki. sz.

169 1—2

Pályázati hirdetmény.

Sárosmegeye szekesői járás területén üresedésbe jött „sznakói körjegyzői állomásra“ az 1871. évi XVIII. t. cz. 83. §-a értelmében pályázat nyittatik.

Járandóság: 400 frt évi fizetés és 50 frt lakbér.

Pályázni óhajtok kötelesek említett törv. cikk 74. §-ának 3-ik bekezdése — illetőleg 75. §-ban körülirt kellékekkel felszerelt folyamodvényaikat folyó évi szeptemberhó 30-ik napjáig a fent nevezett szolgabírói hivatalhoz Bártfára benyújtani.

Választás napján 1879-ik évi októberhó 2. napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki, mely határnapon a pályázók Sznakón, mint a választás székhelyén megjelenni tartoznak.

Kelt Bártfán, 1879. évi sept. hó 14-én.

Bornemisza Ádám,
szolgabíró.

Bérleti hirdetés.

A Curiatybei tanulmányi alap. uradalomhoz tartozó Szepesmegyében a kassa-oderbergi vasut közvetlen közelében fekvő, —

a) curiatybei — tamás, arnóth és hadusfalvi szomszédos határoknban fekvő 270³⁴⁴/₁₆₀₀ cat. holdnyi, —

b) a porbai és matyacóczi határban lévő 69¹³⁶⁹/₁₆₀₀ cat. holdat tevő bérbirtokok s az utóbbi bérlethez sorozott porbai három kövü örlő és fűrész malom a nagyméltóságú vall. és közoktatási m. k. ministerium f. é. 23334. sz. magas rendeletéhez képest f. é. októberhó 1-től számitandó egymásutáni három évre alóirt főtiszttség által magán alkú utján bérbeadtni fog.

Miről vállalkozni szándékozik oly felhívással értesitetnek, miszerint ebbeli szóbeli vagy írásbeli ajánlataikat az előbbi bérletnél 271 frt — az utóbbinál 120 frt bántápnézzel ellátva f. é. szeptemberhó 28-ig ezen főtiszttséghez Abaujmegeye Alsó-Mislye u. p. Zsadány benyújtani sziveskedjenek.

Mislye, 1879. szeptemberhó 17-én.

160 1—3

Közalap. kir főtiszttség.

Güter zu kaufen gesucht!

Für deutsche Dekonomen suche ich Güter in jeder Größe im Sároszer Comitat. Offerten mit genauer Angabe der Größe, Lage und Namen des Gutes, der hypotekarischen und anderen Lasten, Kaufpreis und Zahlungsbedingungen, Beschreibung der Gebäude etc. etc. bitte bald und direkt an mich einzulenden.

C. Hahn Breslau,
Rachobstraße 02.

157 1—3

Haus sammt Aecker zu verkaufen.

In Bartfeld ist Nr. 214 das Haus sammt Garten und Scheuer, sowie 10 Joch Aeckerfeld aus freier Hand zu verkaufen. Näheres beim Eigentümer

156

Karl Zigelbrier in Bartfeld

Epilepsie

(Fallsucht) heilt brieflich **Dr. Kiliach, Dresden (Neustadt).** Grösste Erfahrung, da bereits über 11,000 Fälle behandelt

Árverési hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Szalayovich Szilárd mint a feltételeket meg nem tartó vevőnek kárára és veszélyére a Zsádry Ferencz csódtömegéhez tartozó kapronczai 2. 30. 47 és 49. számú tjkönyvekbeni 70251 frtra becsült; azután a buczlói 16 és 30. számú tjkönyvekbeni 200 frtra becsült, ugy a varjufalvi 28. számú tjkönyvbeni 3500 frtra becsült és a trocsáni nem telekkönyvezett s 606 frtra becsült ingatlan birtokok az 1879. évi októberhó 7-ik napján délelőtt 9 órakor Eperjesen Dobay Sándor kir. közjegyzőnek hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek mellett fognak eladatni.

1. Kikiáltási árak a fentebbi becsárak, de az ingatlanok becsérteken alul is fognak eladatni.
2. A venni kívánók 5% bánatpénzt tartoznak letenni.

3. A vételár 1/3-ad részét három hó, 1/3-ad részét hat hó, az utolsó 1/3-ad részét egy év múlva az árverés napjától számítva 6% kamattal együtt köteles a vevő lefizetni, a bánatpénz az utolsó részletbe számítatik be.

4. Vevő a megvett birtoknak használatába azonnal belép, az átíratás azonban csakis az egész vételár kifizetése után eszközölhető.

5. Az árverési feltételek meg nem tartása esetén a prdts. 459. §-ban foglalt jogkövetkezmények súlya a vevőt terhelendi.

6. A vevő köteles a megvett épületeket tűzkár ellen biztosítani, ugy az átruházási valamint a közterheket is, ez utóbbit a vétel napjától viselni.

7. A többi árverési feltételek a bírói kiküldöttnél bármikor megtekinthetők.

Kelt az eperjesi kir. tvszék. mint telekkönyvi hatóság 1879. évi augusztushó 19-én tartott üléséből.

Dessewffy,
h. jegyző.

Tahy,
h. elnök.

154. kgy.

152 2-2

Haszonbéri hirdetés.

Bártfa szab. kir. város közönsége részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonát képező **bártfai fürdőben a savanyúvíz-töltési jog** 1879. évi október 1-jétől számítandó hat évi időtartamra, a folyó évi október 6-ik napján mint első, esetleg pedig október 27-ik napján mint második határidőben, mindenkor d. e. 10 órakor Bártfán a városház tanácstermében megtartandó nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Erről a bérleti szándékozók oly megjegyzéssel értesíttetnek, hogy a bérleti feltételek a városi jegyzői hivatalnál megtekinthetők s hogy az árverés megkezdéseig zárt írásbeli s 10% bánatpénzzel ellátott ajánlatok is elfogadhatnak.

Bártfán, az 1879. évi szeptember 4-én tartott városi képviselő-testületi közgyűlésből.

Rody Alajos,
jegyző.

Birtokeladási hirdetés.

Szepesmegyében kebelezett **Jekel- és Margitfalu** község határában tagosított nemesi birtok, helybeni vasúti, posta és távirda állomással, jelentékeny regale jövedelem és vízerővel szabad kézből több évre bérbe- vagy végleg eladó. — A birtok áll: kényelmes és nagy uri lak s jó karban lévő gazdasági épületekből, tökéletesen felszerelt szeszgyárból; 15 kataszt. hold 574 □-öl belsőség; 397 k. h. 874 □-öl szántóföld; 90 k. h. 105 □-öl rét; 112 k. h. 974 □-öl legelő és 851 k. h. 107 □-öl erdőterületből terjedelmes fennálló erdővel. Közelebbi felvilágosítást nyerhetni **Mattyasovszky Gábor** urtól **Göllniczen**, **Teöke Bertalan** urtól **Koncsánban** u. p. **Löcse** és **Piller Kálmán** urtól **Piller-Peklenben** u. p. **Eperjes**.

143 3-3

Häuser-Verkauf.

Das stockhohe Haus No. 307 auf der oberen Vorstadt, neu, im besten Zustand, sehr einträglich, — und das stockhohe Haus No. 185 am oberen Ende der Ungargasse, gleichfalls sehr einträglich, sind aus freier Hand zu verkaufen. Näheres bei den Eigenthümern im ersten Hause und beim Advokaten **August Tomka** zu erfragen.

146 3-3

Offert-Verhandlung

Ueber die Restaurationsarbeiten an der Kirche zu Sanct Aegidius in Bartfeld.

Die Bauleitung veraccordirt den 29. dieses Monats Vormittags 10 Uhr die Restaurationsarbeiten an dem Sanctuarium der Kirche zu Sanct Aegidius in Bartfeld auf dem Wege einer schriftlichen Offert-Verhandlung.

Nach dem Kostenvoranschlage belaufen sich die Arbeiten wie folgt:

	fl.	kr.
A Grabarbeiten . . .	40	—
B Maurerarbeiten . . .	8694	11
C Steinmetzarbeiten . . .	8551	30
D Schlosserarbeiten . . .	291	—
E Tagelohnarbeiten . . .	500	—
Summa . . .	18076	41

1. Unternehmer, welche sich an dieser Offert-Verhandlung betheiligen wollen, werden eingeladen ihre schriftliche, gestempelte, gehörig veriegelte Offerte, längstens an den oben angezeigten Termin bei dem Präses der Baucommission auf dem Rathhause in Bartfeld zu überreichen.

2. Zu dieser Offert-Verhandlung werden nur solche Meister zugelassen, welche Nachweise über ihre Fähigkeiten zur Ausführung solcher Arbeiten geben können; diese Nachweise sind zur Verhandlung beizubringen.

3. Die Offerte müssen mit einem Neugelde (Vadium) von 5 Percent von der Kostenvoranschlags-Summe der betreffenden Arbeit, in einem besonderen Umschlag, entweder in baarem Gelde, oder in Werthpapieren die zur Kautionsbildung als geeignet erklärt sind, dergestalt belegt sein, daß das Neugeld gezahlt und übernommen werden kann, ohne das Offert öffnen zu müssen.

4. Die Angebote sind nach Procenten-Nachlässen auf die im Voranschlage zu Grunde liegenden Einheitspreise zu stellen; auf die Tagelohnarbeiten dagegen muß der Tagelohn für den Steinmetz, Steinsetzer, Maurer und Handlanger besonders in voller Zahl niedergeschrieben werden.

5. Im Offert muß ausgesprochen sein, daß Offert die Pläne, den Kostenvoranschlag, die allgemeinen und besonderen Bedingungen eingesehen hat.

6. Die Angebote können entweder auf eine einzelne Arbeit, so wie auf die Gesamtarbeit lauten.

7. Das königl. Ministerium für Cultus und Unterricht behält sich die Ratification des Ergebnisses der Offertverhandlung, so wie die uneingeschränkte Wahl unter sämtlichen Offerten ohne Rücksicht auf die Preise vor, und endlich das Recht zur Erreichung des Zweckes anderweitig vorzugehen.

8. Offerte, welche nach Ablauf des festgesetzten Termins einlaufen, werden nicht berücksichtigt.

9. Der Offertent muß sich zugleich verpflichten, im Falle er Ersteher bleibt, nach erhaltener specieller Kenntniß hievon das Vadium zu voller zehnpersentigen Kaution zu erhöhen und hat längstens binnen 14 Tagen bei dem Präses der Baucommission Herrn Stadtpfarrer und Abt in Bartfeld diese Summe zu erlegen.

Diese Vadium-Summe wird bei einer Sparkasse zu den üblichen Zinsen angelegt und hat Ersteher die jährlich entfallenen Zinsen bei der Baucommission zu beheben.

10. Die Bezahlung der Kundmachungsartikeln lastet auf dem Ersteher.

11. Die Pläne, der Kostenvoranschlag, so wie die allgemeinen und besonderen Bedingungen, können auf dem Rathhause zu Bartfeld, und in der Dombauhütte bei dem Dombauleiter Weber zu Raichau eingesehen werden.

12. Jeder Offertent haftet für sein Offert bis zur Entscheidung darüber.

Offert-Formular.

Ich unterzeichneter Verkläre hiemit, die von der Bauleitung aufgestellten Pläne, Kostenvoranschlag, allgemeine und besondere Bedingungen eingesehen zu haben, und erbiere mich die (Benennung der Arbeit) nach den Einheitspreisen des Kostenvoranschlags, unter diesen Bedingungen mit einem Nachlaß von Percent zu übernehmen.

Für Tagelohnarbeiten stellt Unterzeichneter folgende Arbeiter bester Classe, und zwar:

	fl.	kr.
a) für einen Steinmetzen pr. Tag		
b) " " Steinsetzer " "		
c) " " Maurer " "		
d) " " Handlanger " "		

Für vorstehendes Angebot hafte ich mit dem beigezeichneten Vadium von fl. (Datum). (Unterschrift.)

Auf dem Umschlag:

Offert auf die Kirchen-Restaurationsarbeiten zu Bartfeld.

An den Präses der Baucommission Sr. Hochwürden

Herrn Eduard Kaczwinsky

Abt und Stadtpfarrer in Bartfeld.

Inliegend ein Vadium von fl.

Bartfeld, den 9-ten September 1879.

Kaczwinsky Ede,

apát, bártfai plébános, J. Weber, Architekt, Bauleiter. mint a templomépítészeti bizottság elnöke.

Verpachtungs-Anzeige.

Das **Schankregale** in der Ortschaft **Jernye** ist vom 1. Jänner 1880 an auf drei Jahre zu verpachten. Pachtlustige werden erucht am 29. September l. J. mit einem Vadium von 175 fl. versehen, in der Wohnung des Gefertigten in **Eperies, Rosengasse Nr. 275** um 2 Uhr Nachmittags, sich einzufinden, wo die Licitation abgehalten wird.

Eperies den 12. September 1879.

Ladislau v. Szinyey,

154 2-2

als Composefforats-Bevollmächtigter.

Täglich frische Nagy-Maroser Trauben
65 zu haben bei 10
L. Holenia Eperies.

Pachtung eventuel Verkauf.

Das Bad Szinye-Lipócz

im **Sáros-Comitat** in einer Wildromantischen Gegend, bestehend aus

2 Joch 1415 □-Al. Intravillan

11 " 425 " Acker

3 " 814 " Wiese

— " 568 " Weide

72 " 1153 " Wald

1 " 753 " Unbrauchbares

à 1600 □-Al.

mit 3 offenen Säuerling-Quellen, 1 Spiegelbad, schönen Park, den nöthigen Badkammern, Wohnzimmer, Restauration, Tanzsaal, Billard- und Lesezimmer versehen, ist von 1-ten October l. J. zu verpachten, oder aus freier Hand zu verkaufen. — Die Bedingungen sind mündlich zu erfragen beim endesgefertigten Eigenthümer.

Eperies den 5. September 1879.

148 3-3

Eperieser Bankverein.